

Son nefeste imansız ölmekten korkuyorum. Psikolojik olarak da kendimi iyi hissetmiyorum. Bu mesele beni çok beter etmiş durumda. Lütfen ferahlatan bir Risale reçetesi sunar mısınız?

Evvela, sizin bu kaygı ve endişeniz ümitsizliğe ve korkuya değil, takdire şayandır. Zira bu telaş ve korku şüphe ve inkardan değil, tam aksine imandan, hatta imanın kemalinden geliyor. Çok büyük evliya ve alimler bile akıbetlerinden korkup telaş etmişken, bizim daha ziyade telaş etmemiz gayet doğal ve normaldir.

İkincisi, korku ve ümitsizlik ifrat derecesine vardığı zaman, bu ve buna benzer ayetleri kendimize rehber yapmalıyız.

"De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok mağfiret edici, çok merhamet edicidir." (Zümer, 39/53)

"Ey mü'minler! Hep birden, bütün günahlarınızdan Allah'a tövbe ediniz ki, felaha, kurtuluşa eresiniz." (Nûr, 24/31)

Peygamber Efendimiz (asm) de bu hususta şöyle buyurmuştur: İbnu Ömer (radiyallahu anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Son nefesini vermedikçe Allah, kulun tövbesini kabul eder."(1)

Hz.Enes (radiyallahu anh) anlatıyor: Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"İnsanoğlunun her biri hatakârdır. Ancak hatakârların en hayırlısı tövbekâr olanlarıdır." (2)

Üçüncüsü,

"Ümit ve iman gibi pek âli sermayemiz var. Hoca efendi hazretlerinin âli tavsiyeleri: Beş vakit namazını tâdil-i erkânla kıl. Yani, başka ibadete gücün yetmez. Namazın nihayetindeki tesbihleri yap. Yani, başka zikri yapamadım diye teessüf etme. Yedi kebâiri terk et. Çünkü sagairi arayacak zamanda değiliz. İttibâ-ı sünnet et. Zira bu zamanda arkasında gidilecek ve harekâtı taklide değer, saf, hâlis ve muhlis bir hâdi -ki, o da seni yine bu yola götürecektir- maalesef bulamayacaksın. Belki bu yola çıkaracaklar vardır; fakat kömürle elması kim fark edecek? Öyleyse, sen çalış, ondan daha iyi kılavuz bulamazsın."(1)

Üstad Hazretlerinin "**Farzları yapan ve kebairi terk eden, bu zamanda kurtulur.**" tespiti, bu zamanın şartlarına ve gereklerine uygun bir tespittir. Büyük günahları işlemeyip farz emirleri de ifa edersek, inşallah bu zaman şartları içinde ehl-i necat oluruz.

Yedi büyük günah cinayet, zina, şarap içmek, anne ve babaya bakmamak, kumar oynamak, mahkemede yalancı şahitlik etmek, dine zarar veren batıl ve bidat fikirlere taraftar olmaktır. **Farzlar ise** İslam'ın beş şartı olan **namaz, oruç, zekat, hac, kelime-i tevhid**dir.

Bu günahlara ya da küfre düşmüş insanlar, külliyyen helak oldu şeklinde anlamak da doğru olmaz, zira insan son nefesine kadar tövbe ve imana nail olabilir. Tövbe ve iman kapısı son nefese kadar açıktır.

Dipnotlar:

(1) bk. *Tirmizî, Da'avât 103, (3531); İbnu Mâce, Zühd 30, (4253).*

(2) bk. *Tirmizî, Kıyâmet 50, (2501); İbnu Mâce, Zühd 30, (4251).*

(3) bk. [Barla Lâhikası, \(48. Mektup\).](#)